

Nieuws uit Zuid Afrika

Cape Town, april 2010

Lief mens,

Het ziet er allemaal een beetje anders uit dan u/jij van mij gewend bent. Dit heeft te maken met het feit dat ik nu voornamelijk in mijn eigen kerk werkzaam ben, en zo ziet het er hier uit! Ik ben nog steeds aan het werk voor Restoring Wholeness, maar het gewicht van mijn tijd en energie ligt vooral in de zorg voor mensen op onze eigen "turf" in de binnenstad en in de kerk, en geloof me, er is meer dan genoeg te doen.

Zoals beschreven in de laatste nieuwsbrief, was er een plan om een outreach naar een Vineyard gemeente in Keetmanshoop, Namibië te doen. Uiteindelijk zijn we in het paasweekend met twee busjes vol er naartoe gereden. De hele rit nam ongeveer 12 uur in beslag en was prachtig mooi. Deze brief zal voornamelijk over mijn belevingen daar gaan en over mijn komst naar Nederland.

Keetmanshoop

300-nog-wat kilometer over de grens van Zuid Afrika en Namibië ligt het stadje Keetmanshoop. De geschiedenis van de stad is vrij interessant en is te lezen op <http://www.opreisnaarnamibie.nl/Namibie/Zuid-Namibie/Kalahari-Zuid/Keetmanshoop/>.

Tijdens ons verblijf hielpen we mee met een Vineyard gemeente aldaar die momenteel geleid wordt door een Nederlandse zendeling Sjaak van Seters. We hebben extra activiteiten georganiseerd, zoals extra diensten, getuigenissen avond en een kinderprogramma. Ondanks het feit dat ik in Zuid Afrika niet echt met kinderen werk raakte ik voornamelijk daar toch bij betrokken. Sinds jaren heb ik mijn

clownskostuum weer aangetrokken en mijn neus weer opgezet.

Op vrijdag middag hadden we een kinderprogramma georganiseerd, we verwachtten hooguit 50 kinderen. Uiteindelijk kwamen er ongeveer 100 kinderen opdagen en behalve het feit dat we daar niet op voorbereid waren, waren we zeker niet op het soort kinderen voorbereid.

Ik maakte beestjes van ballonnen, Jo-Ann schilderde gezichtjes en Claire blies bellen. Het leek allemaal zo onschuldig, maar het was alles behalve dat. De wat oudere jongens (ik schat ze 11-13 jaar) maakten opmerkingen over de ballonnen die ik niet wil herhalen. Ze vertelden elkaar in geuren, kleuren en schuttingtaal hoe je seks moet hebben en waren duidelijk hun onschuld lang geleden verloren. Ik was na deze ervaring gesloopt. Toch hebben we juist deze kinderen aan de hand van een DVD van Max Lucado kunnen leren dat God ze gemaakt heeft en dat Hij van ze houdt, ondanks wat andere mensen van ze zeggen.

Kinderen in Keetmanshoop

Op zondagmiddag zijn Claire, Tamara en ik als 'clownclowns' een lokaal ziekenhuis ingegaan. Het was een schrijnende toestand met kinderen in veel te oude bedjes, stugge verpleegsters en geen visite.

Het was bijzonder om te zien hoe de kinderen reageerden op de aandacht en de vrolijkheid die we binnen brachten. Het merendeel van de kinderen lag daar door ondervoeding.

Toen we maandag ochtend om 4 uur terug richting de Kaap reden waren we allemaal stil, onder de indruk van alles wat we meegemaakt hadden...

Een van de kindjes in het ziekenhuis, dit kereltje lag helemaal alleen op de gang...

Beroofd

Een paar weken voor de reis naar Namibie ben ik, met een vriendin van me, beroofd onder bedreiging van een mes. Dit gebeurde vlak voor mijn huis. Het is een erg traumatische ervaring geweest waar ik nog niet helemaal overheen ben. De veiligheid wordt beter in dit land maar ik had duidelijk pech. Gelukkig heeft hij niks met het mes gedaan en spullen zijn maar spullen, je hoort zoveel veel ergere verhalen. Maar ik had wel een blauwe plek op mijn schouder waar hij waarschijnlijk met zijn elleboog gedrukt had. Het ging allemaal zo snel dat ik het niet eens meer precies weet. Wat me het meest dwarszat was dat hij sleutels van mijn flat had, de volgende ochtend heb ik direct alle sloten laten vervangen. De politie kwam een kwartier later statements opmaken, degene die mij ondervroeg kon nauwelijks schrijven. Op die momenten kom je erachter dat je eigenlijk in een derde wereld land leeft wat westerse trekjes heeft.

Nederland, oh Nederland!

Voordat Nederland naar ons toekomt vanwege het WK, kom ik naar Nederland. Op donderdag 29 april kom ik aan op Schiphol. Ik blijf 3 weken in Nederland en zal in diverse kerken iets vertellen van mijn leven hier of wat de Heer op mijn hart geeft. Hiermee wil ik deze brief beëindigen want ik hoop jullie snel

in Nederland te zien en in het echt te vertellen hoe het met me gaat.

Veel liefs en Gods zegen,

Sytske Peterson

Dankpunten:

- Geslaagde Namibie outreach
- Bescherming tijdens de beroving

Gebedspunten:

- Reis naar Nederland
- Goede voorbereiding

Zondag 2 mei zal Sytske in de samenkomst van Berea Amsterdam kort over haar werk in Zuid Afrika vertellen. U bent hier allemaal van harte voor uitgenodigd.

Sytske heeft haar rijbewijs gehaald en is op zoek naar een auto. Helaas is hier financieel op dit moment nog niet de ruimte voor, dus alle giften zijn van harte welkom!

wilt u haar ondersteunen, maak dan uw donatie over op rekeningnummer 5310048 van stichting "Samen Doen" t.a.v Sytske Peterson (let wel; het is belangrijk om altijd haar naam te vermelden)

Met vriendelijke groet, Sytske`s thuisfrontteam.